

Abk kapitola 1.

[1] Výnos, který přijal ve vidění prorok Abakuk. [2] Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě pro násilí, a ty nezachraňuješ. [3] Proč mi dáváš vidět ničemnosti a mlčky na trápení hledíš? Doléhají na mne zhouba a násilí, rozrostli se spory a sváry. [4] Proto je tak ochromen zákon a nikdy se neprosadí právo. Spravedlivého obkličuje svévolník, proto je právo tak překrouceno. [5] Pohledte na pronárody, popatřte! Ustrnete údivem nad tím, co vykonám za vašich dnů. Nebudete věřit, až se o tom bude vypravovat. [6] Já totiž povolám Kaldejce, pronárod krutý a prchlivý, jenž projde široširou zemí, aby se zmocnil přibytků, které mu nepatří. [7] Je příšerný a hrozný, vyhledává vlastní svrchované právo. [8] Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera; jeho jezdcí uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za kořistí. [9] Každý z nich se žene za násilím, dychtivě míří vpřed. Sebral zajatců jak písku. [10] Z králů si tropí žerty, hodnostáři jsou mu k smichu, každé pevnosti se směje, nahrne prach a dobude ji. [11] Potom přelétne jak vítr a táhne dál obtížen vinou, za boha má vlastní sílu. [12] Cožpak nejsi od pradávna, Hospodine, svatý Bože můj? My nezemřeme. Hospodine, pověřil jsi ho soudem, Skálo, uložil jsi mu, aby trestal. [13] Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení. Proč tedy trpíš věrolomné, mlčíš, když svévolník pohlcuje spravedlivějšího? [14] Což jsi učinil lidstvo jako mořské ryby, jako havěť, nad níž nevládne nikdo? [15] On udicí vyťahuje všechny a lapá je do své sítě, do svého nevodu je chytá. Proto se raduje a jásá. [16] Proto obětuje své síti a svému nevodu pálí kadidlo; neboť skrze ně se mu dostává výborného podílu a nejučtějšího pokrmu. [17] Což bude svou síť vyprazdňovat bez přestání, bez soucitu vraždit pronárody?

Abk kapitola 2.

[1] Postavím se na své strážné stanoviště, budu stát na hlásce a vyhlížet, abych seznal, co ke mně promluví a jakou odpověď dostanu na svoji stížnost. [2] Hospodin mi odpověděl, řekl: "Zapiš to vidění, zaznamenej je na tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst. [3] Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá." [4] Pozor na opovázlivce; není v něm duše přímá. Spravedlivý bude žít pro svou věrnost. [5] Jako víno oklame, tak neobstojí troufalý muž. Rozevívá chřtán jako podsvětí, zůstane jako smrt nenasytý, i kdyby pro sebe zabral všechny pronárody a všechny národy shromáždil k sobě. [6] Což ti všichni neužijí proti němu pořekadel, posměšných popěvků a narážek na něj? Bude se říkat: Běda tomu, kdo hromadí, co mu nepatří. Jak dlouho? I tomu, kdo zástavou zatěžuje. [7] Což tvoji dlužníci náhle nepovstanou, nevschopí se ti, kteří se třesou strachem? Budeš jim vydán v plen. [8] Za to, že jsi plenil mnohé pronárody, budou plenit všechny ostatní národy tebe za prolitou lidskou krev a za násilí páchané na zemi, na městu i všech jeho obyvatelích. [9] Běda tomu, kdo chamtivě shání mrzký zisk pro svůj dům, aby si založil hnízdo na výšině, aby se vyprosil ze spárů zla. [10] Rozhodl ses k hanbě svého domu učinit konec mnohým národům; hřešíš sám proti sobě. [11] I kámen ze zdi bude křičet, trám z kovu mu odpovídat. [12] Běda tomu, kdo staví město na prolité krvi a zabezpečuje tvrz bezprávím. [13] Hle, což to není od Hospodina zástupů, když "lidé se namáhají, a pozře to oheň, národy se lopotí pro nic za nic"? [14] Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře. [15] Běda tomu, kdo napájí svého bližního, tobě, který přiměšuješ jed svého hněvu a opijíš ho a na jeho nahotu se díváš. [16] Dosty se najíš pohany, ne slávy. I ty budeš pít a ukáže se tvá neobřezanost. I na tebe dojde číše z pravice Hospodinovy a zlořečení na tvou slávu. [17] Násilí na Libanónu se obrátí proti tobě, pobíjení zvířat ti nažene děsu za prolitou lidskou krev a za násilí páchané na zemi, na městu i všech jeho obyvatelích. [18] Co prospěje tesaná modla, již vytesal její tvůrce, modla litá, učitel lži? Ať si v ni doufá její tvůrce, zhotovuje pouze němé bůžky. [19] Běda tomu, kdo říká dřevu: "Procitni", kdo říká němému kameni: "Vzbud se." Něco takového má být učitelem? I když je to potaženo zlatem a stříbrem, nemá to žádného ducha. - [20] Hospodin je ve svém svatém chrámu. Ztiš se před ním, celá země!

Abk kapitola 3.

[1] Modlitba proroka Abakuka; na způsob tklivé písně. [2] Hospodine, slyšel jsem tvou zprávu; bojím se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas je zachovej, v tento čas je uveď v známost. V nepokoji pamatuj na slitování! [3] Z Témanu přichází Bůh, z hory Páranu Svatý. Nebesa přikrývá velebnost jeho, země je plná chvalozpěvů. [4] Září jako světlo, po straně má rohy, v nichž se skryla jeho síla. [5] Před ním se žene mor, nákaza valí se za ním. [6] Stanul, a měřil zemi, pohlédl, a zatřásl pronárody; pukají odvěká horstva, pahorky pravěké se hrouť; cesta věčnosti patří jemu. [7] Vidím, jak hrouží se v nicotu kúšanské stany, jak se chvějí stanové houně midjanské země. [8] Vzpanul snad Hospodin proti řeckám? Zda proti řeckám plane tvůj hněv nebo tvá prchlivost proti moři? Jedeš na svých očích, tvoje vozy přivážejí spásu. [9] Luk máš připravený ke splnění přísah, daných dávným pokolením. Řekami rozpolcuješ zemi. [10] Spatřily tě hory a chvějí se v křeči. Přehnal se průtrž mračen, propastná tůň do křiku se dala, vysoko vzpíná své ruce. [11] Do svého obydlí se stáhlo slunce i měsíc, utekly před světlem tvých šípů, před září tvého blištivého kopí. [12] Rozlícen po zemi kráčíš, po pronárodech ve hněvu dupeš. [13] Vyšel jsi spasit svůj lid, spasit pomazaného svého. Rozdrtil jsi hlavu svévolníka domu, obnažil ho od základů k hrdlu. [14] Jeho vlastními holemi rozrazil jsi hlavu jeho knížat, ženoucích se jako smršť, aby mě rozprášili; jásal divoce, jako by už tajně pozřeli utištěného. [15] Svými oři jsi pošlapal moře, vzdouvající se nesmírná vodstva. [16] Uslyšel jsem o tom a celý se třesu, chci se ozvat a rty se mi chvějí; jakoby kosti zachvátily mé kosti, podlamují se pode mnou nohy. Budu však klidně očekávat den soužení, až přitáhnou a přepadnou lid. [17] I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, [18] já budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který je má spása. [19] Panovník Hospodin je moje síla. Učinil mé nohy hbité jako nohy laně, po posvátných návrších mi dává šlapat. Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů.